

عنوان مقاله:

قاعده احسان و نقش آن در معافیت از جبران خسارت

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مزدک نصوری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قاعده احسان یکی از قواعد فقهی مسلم و موثر در حقوق اسلام و دارای گستره وسیعی است که مورد توجه بسیاری از فقها و حقوقدانان قرار گرفته است، به طوریکه از آن به عنوان رافع مسیولیت و ضمان نامبرده می شود. طبق این قاعده اگر شخص محسن قصد رساندن سود به دیگری یا دفع ضرر از دیگری داشته باشد بارعایت تبصره هایی مثل داشتن حسن نیت و وارد نکردن زیانی بیش از زیان اول، عمل او مسیولیت آور نیست. زیرا اگر با نیکوکار مانند زیانکار رفتار شود سبب اجتناب انسان از احسان می گردد. ارزش عمل نیکوکارانه و قبح مجازات نیکوکاران تا بدان جاست که خداوند نیز در آیات متعددی از قرآن مقدس، محسنین را مورد دوستی و محبت خود قرار داده است. هدف این پژوهش، استفاده از مستندات نقلی و عقلی قاعده احسان و استناد به منابع فقهی، حقوقی، دانشگاهی و تحقیقات مختلف با تکیه بر قرآن و حدیث است تا اثبات کند که احسان یکی از موارد معافیت از جبران خسارت و مسقط ضمان قهری می باشد و با اشاره به قوانین مدنی و جزایی مرتبط با این قاعده نشان داده شده است که می تواند جایگاه مهمی را در روابط خصوصی شهروندان و نظام حقوقی ایران کسب کند.

کلمات کلیدی:

جبران خسارت، ضمان، قاعده احسان، قاعده فقهی، مسیولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/948976>

